Apostolisk succession

i successionslinjen för

Hans Högvördighet*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

Nattvarden av Leonardo da Vinci (1495–1498) i refektoriet i Santa Maria delle Grazie i Milano: vår Herre med de tolv.

Allmän egendom.

Vad apostolisk succession är

Apostolisk succession är den obrutna raden av biskopar, var och en vigd genom handpåläggning av dem som gick före honom, tillbaka till de apostlar som Kristus sände. Den tidiga Kyrkan hänvisade till den som ett vittnesbörd om att dess ämbete härstammade från apostlarna själva: S:t Clemens av Rom skrev om den omkring år 96 e.Kr., och S:t Irenaeus av Lyon redogjorde omkring år 180 e.Kr. för successionen av biskopar i Rom från apostlarna till hans egen tid.

Kristna är inte eniga om hur viktig den är. Många samfund anser att apostolisk succession saknar betydelse, och att Kyrkans trohet ligger i att hålla fast vid apostlarnas lära snarare än i någon rad av biskopar. Andra håller den för väsentlig för ett sant ämbete och sanna sakrament, bland dem Romersk-katolska kyrkan, de ortodoxa kyrkorna, de orientaliskt ortodoxa kyrkorna och Österns kyrka, medan anglikanska och vissa lutherska kyrkor värdesätter den högt. Även inom många samfund går åsikterna isär om hur mycket det betyder att en biskop härstammar från en Kristi apostel.

De tolv och de sjuttio

Somliga kristna skiljer mellan de ursprungliga tolv apostlarna och de sjuttio som Herren ”utsåg” och ”sände ut … framför sig, två och två” (Lukas 10:1). Båda fick sitt uppdrag av Kristus själv att förkunna Guds Rike, att bota och att bära hans myndighet: ”Den som hör eder, han hör mig” (Lukas 10:16).

Biskop Byers är av den uppfattningen att de sjuttio kände Kristus personligen och fick sitt uppdrag av honom personligen; Herren kände dem tillräckligt väl för att sända dem att utföra hans verk. Därför anser han att den apostoliska successionen omfattar de sjuttio lika väl som de ursprungliga tolv. S:t Paulus, som efter uppståndelsen kallades till hedningarnas apostel, togs emot av de tolv som en sann apostel, och de räckte honom ”handen till samarbete” (Galaterbrevet 2:9).

Successionslinjerna på dessa sidor

Biskop Byers redovisar här sina apostoliska successionslinjer för offentlig granskning och till gagn för de kristna troende. Varje sida följer en linje från dess apostel, biskop för biskop, fram till biskop Byers. I de flesta fall följer varje linje, ända tillbaka till aposteln, just de biskopslängder som förs av de kyrkor som nämns på sidan, samma längder genom vilka dessa kyrkor härleder sin egen apostoliska succession, och de helgon som nämns i varje linje är de som dessa kyrkor vördar.

Intygen om biskop Byers egen ordination och biskopsvigning, tillsammans med fotografier från biskopsvigningen, återges på sidan Om biskopen.

Oavsett vilken syn man har på de sjuttio har biskop Byers giltig apostolisk succession från fyra av de ursprungliga tolv, S:t Petrus, S:t Andreas, S:t Johannes och S:t Tomas, och därtill från S:t

Paulus, hedningarnas apostel. I förbigående kan nämnas att den nuvarande biskopen av Rom år 2026 genom sin huvudsakliga vigningslinje härleder sin apostoliska succession enbart till S:t Petrus; och den nuvarande patriarken av Moskva och hela Ryssland härleder genom sin huvudsakliga vigningslinje likaså sin apostoliska succession enbart till S:t Petrus, genom biskopssätet i Antiokia. Den nuvarande ärkebiskopen av Canterbury härleder genom sin huvudsakliga vigningslinje sin apostoliska succession till en enda apostel, genom biskopssätet i Canterbury; den nuvarande syrisk-ortodoxe patriarken av Antiokia, genom sin huvudsakliga vigningslinje, enbart till S:t Petrus, genom biskopssätet i Antiokia; och den nuvarande katolikos-patriarken av Assyriska österns kyrka, enligt denna kyrkas lista, till S:t Tomas, genom biskopssätet i Seleukia-Ktesifon.

Vad gäller de sjuttio har biskop Byers apostolisk succession från fem som kyrkorna vördar som apostlar bland de sjuttio: S:t Taddeus (Addai), Edessas apostel; S:t Linus, den förste biskopen av Rom efter S:t Petrus; S:t Evodius, den förste biskopen av Antiokia efter S:t Petrus; S:t Stakys, den förste biskopen av Bysans; och S:t Trofimus, den förste biskopen av Arles.

Källor och verifiering

Dessa linjer mottogs genom den bok med apostoliska successionslinjer som överlämnades till biskop Byers vid hans biskopsvigning 2013. De har inte bara skrivits av. Varje led har granskats och verifierats genom biskop Byers egen forskning, mot de biskopslängder som förs av de kyrkor som nämns på varje sida och mot de vedertagna historiska källorna till den biskopliga successionen, bland dem Heliga stolens förteckningar över den romerska successionen, de längder som förs av Ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel och patriarkaten i Antiokia, förteckningarna från den rysk-ortodoxa, den gammalkatolska, den syrisk-ortodoxa och den assyriska kyrkan, och William Stubbs *Registrum Sacrum Anglicanum*, registret över de engelska biskoparnas vigningar.

Där dessa handlingar avviker från boken har handlingarna följts och linjerna rättats. Linjer som hävdas i boken men som inte har kunnat bekräftas utifrån handlingarna har utelämnats. Varje biskop som nämns på dessa sidor kan läsaren själv kontrollera i hans egen kyrkas handlingar.

De apostoliska linjerna i översikt

Biskop Byers har apostolisk succession från tio apostlar – fyra av de ursprungliga tolv, S:t Paulus och fem av de sjuttio – längs elva skilda vägar, var och en redovisad på en egen sida nedan. Siffrorna visar hans plats i varje linje.

Apostlarna

Apostel	Vägar	Biskop Byers
S:t Petrus	Rom (Rebiba–Brasilien) · Rom (Utrecht) · Antiokia (melkitisk) · Antiokia (ortodox) · Antiokia (syrisk-ortodox)	245 · 252 · 169 · 165 · 146
S:t Andreas	Kiev–Moskva · Konstantinopel–Albanien	173 · 264
S:t Johannes	Canterbury · Skottland–Seabury	126 · 132
S:t Tomas	Österns kyrka	112
S:t Paulus	Canterbury · Skottland–Seabury	128 · 134

Av de sjuttio

En av de sjuttio	Vägar	Biskop Byers
S:t Taddeus (Addai)	Österns kyrka	111
S:t Linus	Rebiba–Brasilien · Utrecht	244 · 251
S:t Evodius	Melkitisk · ortodox · syrisk-ortodox	168 · 164 · 145
S:t Stakys	Kiev–Moskva · Konstantinopel–Albanien	172 · 263
S:t Trofimus	Canterbury · Skottland–Seabury	127 · 133

Enligt samma måttstock, den huvudsakliga linjen av biskopsvigningar, har fornkyrkornas överhuvuden var och en en enda linje till en enda apostel. Biskop Byers delar en linje med var och en av dem, så som panelen på varje apostels sida visar.

Kyrkornas överhuvuden år 2026

Kyrkans överhuvud	Linjer	Apostel	Gemensam linje med biskop Byers
Biskopen av Rom, påve Leo XIV *Romersk-katolska kyrkan*	1	S:t Petrus	Rom (två vägar)
Patriarken av Moskva och hela Ryssland, patriark Kirill *Ryska ortodoxa kyrkan*	1	S:t Petrus (genom Antiokia)	Antiokia, genom Moskva
Ärkebiskopen av Canterbury, Sarah Mullally *Engelska kyrkan och Anglikanska kyrkogemenskapen*	1	En apostel, genom Canterbury	Canterbury (två vägar)
Den syrisk-ortodoxe patriarken av Antiokia, Ignatios Afrem II *Syrisk-ortodoxa kyrkan*	1	S:t Petrus (genom Antiokia)	Antiokia (syrisk-ortodox)
Österns katolikos-patriark, Mar Awa III *Assyriska österns kyrka*	1	S:t Tomas	Österns kyrka
Biskop Byers	**11**	**Tio apostlar**	—

Antalet linjer tillför ingenting till nåden i de heliga vigningarna, eftersom en enda giltig linje är tillräcklig; de redovisas här som dokumentation för dem som vill granska dem. Apostolisk succession är ingen tävling, och en biskop som har många linjer har inte större auktoritet eller legitimitet än en som har en enda linje som är hållbar och verifierbar. Ingenting på dessa sidor ska uppfattas som ett anspråk på företräde framför någon biskop, allra minst framför dem som nämns här, vilka har ägnat hela sitt liv åt tjänsten i Kyrkan. Linjerna dokumenteras för att de kristna troende, och var och en som vill granska biskop Byers vigningar, ska kunna finna fakta samlade på ett ställe, och för att uppmärksamheten ska vila där den hör hemma: på Guds ord och Jesu Kristi evangelium.

Helgon och martyrer

På varje apostels sida betecknas de i linjen som gav sitt liv för tron som martyrer, och de som har kanoniserats eller på annat sätt upphöjts till altarets ära är märkta med sin ställning som helgon

eller saliga, antingen i den ortodoxa traditionen, i den västerländska traditionen eller i båda. Kyrkorna skiljer sig åt i fråga om vilka helgon de erkänner och vad de kräver innan en person vördas som helgon; markeringarna på varje sida visar vilken kyrka som vördar vem. De gäller enbart livets helighet och har ingen betydelse för giltigheten av någon biskopsvigning.

Välj en apostel för att se successionslinjen.

Apostlarna

S:t Petrus i Rom (Rebiba–Brasilien)

Apostel och martyr

Rom, Rebibasuccessionen, Brasilien och Amerika

Biskop Byers, nr 245 i successionen

S:t Petrus i Rom (Utrecht)

Apostel och martyr

Rom, Frankrike, Utrecht, England och Amerika

Biskop Byers, nr 252 i successionen

S:t Petrus i Antiokia (melkitisk)

Apostel och martyr

Antiokia, Melkitiska patriarkatet, Beirut och Amerika

Biskop Byers, nr 169 i successionen

S:t Petrus i Antiokia (ortodox)

Apostel och martyr

Antiokia, Ortodoxa patriarkatet, Moskva och Amerika

Biskop Byers, nr 165 i successionen

S:t Petrus i Antiokia (syrisk-ortodox)

Apostel och martyr

Antiokia, Syrisk-ortodoxa patriarkatet, Indien och Amerika

Biskop Byers, nr 146 i successionen

S:t Andreas (Kiev–Moskva)

den förstkallade, apostel och martyr

Konstantinopel, Kiev, Moskva och Amerika

Biskop Byers, nr 173 i successionen

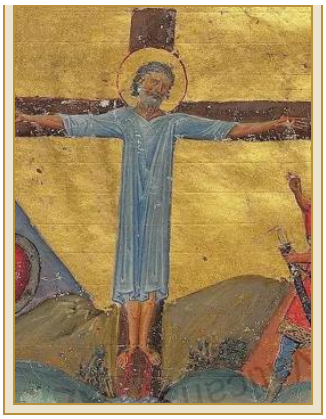

S:t Andreas (Konstantinopel–Albanien)

llade,

narty

pel, A

merik

YERS

ESSIO

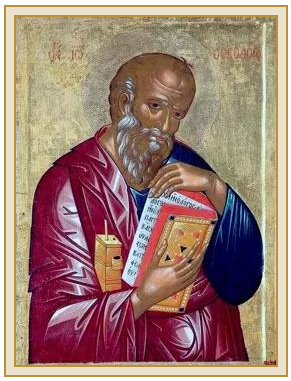

S:t Johannes (Canterbury)

Apostel och evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury och Amerika

Biskop Byers, nr 126 i successionen

S:t Johannes (Skottland–Seabury)

Apostel och evangelist

Smyrna, Lyon, Canterbury, Skottland och Amerika

Biskop Byers, nr 132 i successionen

S:t Tomas

Apostel och martyr

Österns kyrka, Indien, England och Amerika

Biskop Byers, nr 112 i successionen

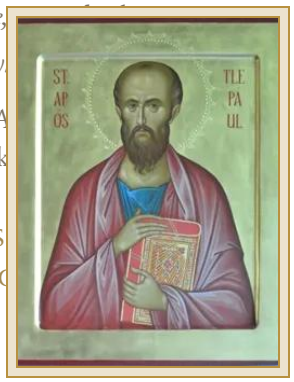

S:t Paulus (Canterbury)

Hedningarnas apostel och martyr

Arles, Canterbury, Engelska kyrkan och Amerika

Biskop Byers, nr 128 i successionen

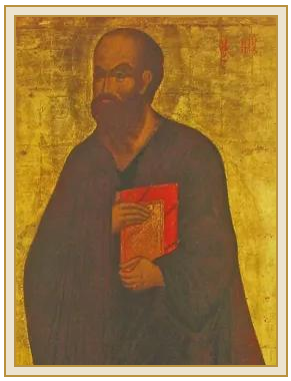

S:t Paulus (Skottland–Seabury)

Hedningarnas apostel och martyr

Arles, Canterbury, Skottland och Amerika

Biskop Byers, nr 134 i successionen

Av de sjuttio

S:t Taddeus (Addai)

En av de sjuttio

Österns kyrka, Indien, England och Amerika

Biskop Byers, nr 111 i

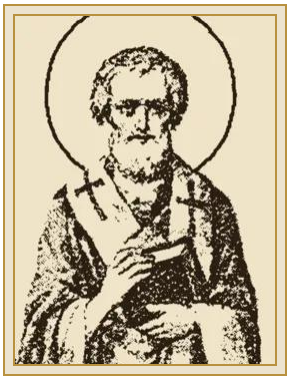

S:t Linus (Rebiba–Brasilien)

En av de sjuttio

Rom, Rebibasuccessionen, Brasilien och Amerika

Biskop Byers, nr 244 i

S:t Linus (Utrecht)

En av de sjuttio

Rom, Frankrike, Utrecht, England och Amerika

Biskop Byers, nr 251 i

S:t Evodius (melkitisk)

En av de sjuttio

Antiokia, Melkitiska patriarkatet, Beirut och Amerika

Biskop Byers, nr 168 i

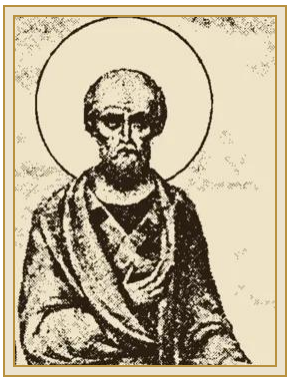

S:t Evodius (ortodox)

En av de sjuttio

Antiokia, Ortodoxa patriarkatet, Moskva och Amerika

Biskop Byers, nr 164 i Successionen

S:t Evodius (syrisk-ortodox)

En av de sjuttio

Antiokia, Syrisk-ortodoxa patriarkatet, Indien och Amerika

Biskop Byers, nr 145 i Successionen

S:t Stakys (Kiev–Moskva)

En av de sjuttio

Konstantinopel, Kiev, Moskva och Amerika

Biskop Byers, nr 172 i Successionen

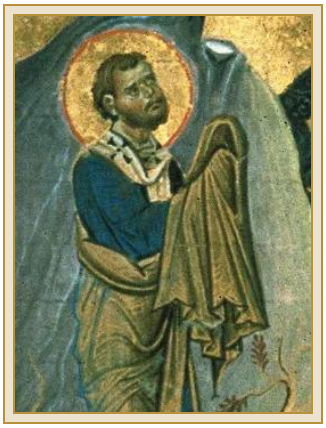

S:t Stakys (Konstantinopel–Albanien)

En av de sjuttio

Konstantinopel, Albanien och Amerika

Biskop Byers, nr 263 i Successionen

S:t Trofimus (Canterbury)

En av de sjuttio

Arles, Canterbury, Engelska kyrkan och Amerika

Biskop Byers, nr 127 i Successionen

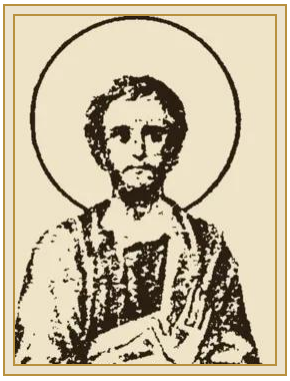

S:t Trofimus (Skottland–Seabury)

En av de sjuttio

Arles, Canterbury, Skottland och Amerika

Biskop Byers, nr 133 i Successionen

Ikoner: S:t Petrus, berget Sinai, 500-talet, public domain. S:t Petrus (Utrecht), etsning av Lucas Vorsterman II, 1660, Rijksmuseum, public domain. S:t Petrus i Antiokia (melkitisk), Bebådelsekatedralen, Moskva, omkring 1399, public domain. S:t Petrus i Antiokia (ortodox), Sofiakatedralen, Novgorod, omkring 1050, public domain. S:t Andreas, Walters Art Museum, Baltimore, public domain. S:t Johannes, Patmos, omkring 1500, public domain. S:t Tomas, 1300-talet, fotografi av Herbert Frank, CC BY 2.0. S:t Paulus, St. Paul's Episcopal Church, Seattle, fotografi av Joe Mabel, CC BY-SA 3.0. S:t Taddeus, berget Sinai, 900-talet, public domain. S:t Stakys, Lagoudera, Cypern, 1192, fotografi: Dumbarton Oaks, CC0. S:t Linus, ryska ”Helgonens liv”, 1903–1911, public domain. S:t Linus (Utrecht), tryck, Rijksmuseum, public domain. S:t Trofimus, korsgången i Saint-Trophime, Arles, 1100-talet, fotografi släppt som public domain. S:t Evodius (melkitisk), italiensk skola, 1600-talet, public domain. S:t Evodius (ortodox), ryska ”Helgonens liv”, 1903–1911, public domain. S:t Petrus i Antiokia (syrisk-ortodox), Rabbulaevangelierna, år 586 e.Kr., public domain. S:t Andreas och S:t Stakys (Konstantinopel–Albanien), Basileios II:s menologion, omkring år 1000 e.Kr., public domain. S:t Paulus (Skottland–Seabury), Spaso-Preobrazjenskij-klostret, Jaroslavl, public domain. S:t Johannes (Skottland–Seabury), Book of Kells, omkring år 800 e.Kr., public domain. S:t Trofimus (Skottland–Seabury), ryska ”Helgonens liv”, 1903–1911, public domain. Samtliga via Wikimedia Commons; beskurna och storleksanpassade. Fullständiga källuppgifter finns på varje apostels sida.